

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.018 van 13 maart 2003
in de zaak A. 55.966/X-9665.**

In zake : Charles JACOBS,
Elza SILKENS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. VAN DER MUSSELE,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Justitiestraat 18A

tegen :

1. de gemeente KAPELLEN,
2. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. STEVENS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Schuttersstraat 15.

tussenkommende partij :

Liliane VERHAEST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. POCKELE-DILLES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Stoopstraat 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Charles JACOBS en Elza SILKENS op 27 januari 1994 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 24 maart 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen waarbij aan Liliane VERHAEST "mevrouw VAN HOUCKE" de bouwvergunning wordt verleend voor het verbouwen en uitbreiden van het bejaardentehuis Sterrenberg op een perceel gelegen te Kapellen aan de Jagersdreef, kadastraal bekend Sectie M, nummer 176/g3;

Gelet op het arrest nr. 47.227 van 5 mei 1994 waarbij het verzoek tot tussenkomst van Liliane VERHAEST in het administratief kort geding wordt ingewilligd, en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 16 september 1994 ingediend door Liliane VERHAEST;

Gelet op de beschikking van 29 september 1994 die de tussenkomst van Liliane VERHAEST toelaat;

Gezien de memories van antwoord van de tweede verwerende partij en de tussenkomende partij;

Gezien de memorie van wederantwoord ten opzichte van de tweede verwerende partij en toelichtende memorie ten opzichte van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT ;

Gelet op de beschikking van 26 juli 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VANDERMUSSELE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat K. LONCKE die, loco Advocaat S. STEVENS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat L. ANTHONIS die, loco Advocaat R. POCKELE-DILLES verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tussenkomende partij op 9 juni 1992 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen een aanvraag indient tot het verbouwen en uitbreiden van een bejaardentehuis, gelegen aan de Jagersdreef te Kapellen, kadastraal bekend Sectie M, nr. 176/g3; dat het perceel overeenkomstig het bij het koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen is gelegen deels in een woonpark en deels, met name de achterbouw van het bejaardentehuis, in parkgebied; dat de beoogde werken ertoe strekken op de bestaande achterbouw van het bejaardentehuis een verdieping op te richten en deze met de bestaande voorbouw te verbinden; dat, op gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen op 24 maart 1993 de thans bestreden bouwvergunning verleent;

Overwegende dat de tussenkomende partij een exceptie van afwezigheid van belang in hoofde van de verzoekende partijen inroept; dat zij doet gelden dat "het louter feit 'de rechtstreekse nabuur te zijn' (...) geenszins (impliceert) dat men ipso facto over het wettelijk vereiste en concrete belang beschikt bij de nietigverklaring van een bouwvergunning, verleend m.b.t. het naastliggende pand.";

Overwegende dat niet wordt betwist dat de verzoekende partijen met hun eigendom palen aan het perceel waarvoor de bouwvergunning is verleend; dat zij daarom alleen reeds van het rechtens vereiste belang doen blijken; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in een vierde middel de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij stellen dat de bouwvergunning van 24 maart 1993 enkel melding maakt van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar zonder een eigen beoordeling te geven; dat zij nog het volgende hieraan toevoegen :

"Luidens vaste rechtspraak van uw Raad, heeft de gemeente de verplichting om haar eigen beoordeling van de goede ruimtelijke ordening kenbaar te maken en te motiveren in een bouwvergunning. Het louter overschrijven, op de daartoe bestemde plaats, van het advies van de Gemachtigde Ambtenaar volstaat niet om aan de motiveringsplicht te voldoen";

Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord hierop antwoordt als volgt :

"Verzoekende partij verliest uit het oog dat de gemachtigde ambtenaar gemotiveerd adviseerde tegen de eerste beslissing van het gemeentebestuur.

De gemeente had dus duidelijk wel eigen motieven gezien zij eerst ongunstig hadden geadviseerd en zij zich nadien aansloten bij het gemotiveerd advies van de gemachtigde ambtenaar.

Dat dan ook niet kan beweerd worden dat de gemeente geen eigen beoordeling zou gegeven hebben";

Overwegende dat de tussenkomende partij in de vordering tot tussenkomst stelt "dat de bestreden beslissing voldoet aan de voorschriften van de uitdrukkelijke motiveringswet"; dat zij ter staving hiervan verwijst naar en put uit het advies van de gemachtigde ambtenaar; dat zij in haar "memorie" doet gelden dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen zich in het bestreden besluit geenszins beperkt tot een louter weergave van het beschikkend gedeelte van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, dat integendeel het volledig advies van de gemachtigde ambtenaar wordt overgenomen, dat dit advies dusdanig volledig, uitvoerig en concreet is, dat hieraan niets wezenlijks meer kan worden toegevoegd, dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen meer gedaan heeft dan wat artikel 45, § 4 Stedenbouwwet voorschrijft, dat derhalve op grond van de in het bestreden besluit weergegeven motivering alle betrokken partijen weten op welke feitelijke en wettelijke gegevens de bestreden beslissing is gesteund, zodat de rechten van alle partijen op meer dan voldoende wijze zijn gevrijwaard;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord niets wezenlijks aan het voorgaande toevoegen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar laatste memorie niets wezenlijks aan het voorgaande toevoegt;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning verwijst naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, de gemeentewet en het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen; dat zij vervolgens vaststelt dat voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen goedgekeurd plan van aanleg bestaat en dat het perceel evenmin gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling; dat voorts wordt verwezen naar "de

algemene bouwverordeningen" en naar "de gemeentelijke bouwverordening"; dat tenslotte de bestreden bouwvergunning het beschikkend gedeelte vermeldt van het eensluidend advies dat de gemachtigde ambtenaar over de bouwaanvraag heeft uitgebracht; dat vervolgens wordt besloten dat de vergunning wordt afgegeven aan "mevrouw VAN HOUCKE";

Overwegende dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat de "opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen"; dat artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, dat de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen en dat de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde decreetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college ervan niet ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van

de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is; dat de argumentatie van de tussenkomende partij dat artikel 45, § 4 van de Stedenbouwwet minder voorschrijft dan wat het college van burgemeester en schepenen in casu gedaan heeft en dat de gemeente wel degelijk een eigen oordeel heeft gevormd aangezien ze eerst een ongunstig advies gaf en pas na het gunstig advies van de stedenbouwkundige ambtenaar haar standpunt heeft gewijzigd, aan deze vaststelling niets afdoet; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 24 maart 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen waarbij aan Liliane VERHAEST "mevrouw VAN HOUCKE" de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het verbouwen en uitbreiden van het bejaardentehuis Sterrenberg op een perceel gelegen aan de Jagersdreef te Kapellen, kadastraal bekend Sectie M, nummer 176/g3.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
dertien maart 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.